

РЕШЕНИЕ

№ 6692

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елка Атанасова

ЧЛЕНОВЕ: Катя Аспарухова

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5840** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на С. Н. П., срещу решение, постановено по НАХД № 12 377 2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП 27-612/31.12.2019 г., издадено от Изпълнителния Директор на И. агенция “Медицински одит“ (ИАМО)гр. С.. С посоченото наказателно постановление, на д-р С. Н. П., в качеството ѝ на общопрактикуващ лекар в „Групова практика за първична медицинска помощ – Н., М.“ О. със седалище и адрес на управление в [населено място], на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 1 000 лева, за нарушение на критерий 4.1.2, б. А от Стандарт 4.1 на Медицински стандарт по обща медицинска практика, утвърден с Наредба № 41 от 21.12.2015г. за утвърждаване на „Медицински стандарт по обща медицинска практика“ /Наредба № 41/21.12.2015г., обн. в ДВ бр. 1 от 03.01.2016г., издадена от министъра на здравеопазването/, във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания съдебен акт. В уточняваща молба от процесуалния представител на жалбоподателката – адв.А. от САК, е конкретизирано несъгласие с изводите на въззивния съд за липса на допуснато съществено процесуално нарушение в акта за

установяване на административно нарушение (АУАН), относно посочените две дати на неговото издаване – 21.12.2019г. и 31.01.2019г. Твърди се и, че районния съд не е обсъдил всички доводи и възражения в жалбата срещу НП, като не е проверил обстоятелството, посочено в нея и не е събрал доказателства, че жалбоподателката вече е била наказвана с глоба за същото нарушение, като доказателства за това обстоятелството, въпреки доводите в жалбата не са събрани. С оглед на това се иска отмяна на решението и връщане на делото на районния съд за изясняването му от фактическа страна и събиране на доказателства за действителната дата на съставяне на АУАН.

Ответникът по касация, редовно призован не се явява. Чрез пълномощник – юриконсулт Т., в писмена молба оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима - постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице - страна по НАХД № 12 377/2019 г. по описа на СРС.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че във връзка с постъпила жалба от Н. Е. Железарска относно медицинското обслужване от д-р С. Н. П. – общопрактикуващ лекар на детето й, контролните органи на ИА МО в периода от 10.12.2018г. до 14.12.2018г. извършили проверка в „Групова практика за първична медицинска помощ – Н., М.“ О. със седалище и адрес на управление в [населено място] извършената проверка на на амбулаторните листове за извършени прегледи на детето на Н. Железарска – М. К., на 8 години, било установено, че в тях не е попълвана изписваната терапия на пациента. Конкретно за извършения на 17.10.2018г. преглед на пациента М. К., в Амбулаторен лист № 007632/17.10.2018г. в 11 часа, е отразена основна диагноза „Остър бронхит, неуточнен J20.9, анамнеза – температура, хрема. Обективно състояние: „Състояние без промяна ...“, като по отношение на терапията не е вписано нищо. При тези констатации, на 31.01.2019г. бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН) № А27-612 с дата в титулната част на акта 31.12.2019 г. и посочена дата в абзац 1 от същия акт 31.01.2019г.срещу д-р С. П. за нарушение на критерий 4.1.2, б. А от Стандарт 4.1 на Медицински стандарт по обща медицинска практика, утвърден с Наредба № 41 от 21.12.2015г. за утвърждаване на „Медицински стандарт по обща медицинска практика“ /Наредба № 41/21.12.2015г., обн. в ДВ бр. 1 от 03.01.2016г., издадена от министъра на здравеопазването/, във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и наказателно постановление (НП) № НП 27-612/10.06.2019г., с което на жалбоподателката е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв., на основание чл.115 ал.1 от Закона за лечебните заведения, за посоченото в АУАН нарушение на критерий 4.1.2, б. А от Стандарт 4.1 на Медицински стандарт по обща медицинска практика, утвърден с Наредба № 41 от 21.12.2015г. за утвърждаване на „Медицински стандарт по обща медицинска практика“ /Наредба № 41/21.12.2015г., обн. в ДВ бр. 1 от 03.01.2016г., издадена от министъра на здравеопазването/, във вр. с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, изразяващо се в липсата в медицинското досие на предписани лекарствени средства (дадените указания за употреба и др.).

Административен съд София – град, в настоящия касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да

бъде потвърдено. Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Последната не се оспорва и с жалбата. Изводите на състава на Софийски районен съд съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от касационната инстанция.

Правилни са изводите на СРС за липса на допуснато съществено процесуално нарушение относно датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение. Вярно е, че непосредствено след изписването на номера на АУАН е посочена датата 31.12.2019г., но при посочване на датата на съставянето на акта, още в първия абзац от същия, е посочена датата 31.01.2019г., която несъмнено е точната дата на съставяне на акта. Това е така, защото същата дата е посочена в АУАН още три пъти – в заключителната му част – срещу подписа за актосъставител, при подписа на свидетеля на извършване на нарушението, както и като дата на запознаване на нарушителя с акта и срещу неговия подпис. Вярната дата 31.01.2019г. е посочена и в съставената разписка от 31.01.2019г. за връчване на АУАН на д-р П., с оглед на което съдът намира че допуснатата грешка в титулната част на АУАН е техническа и не се отразява на възможността на нарушителя да разбере точната дата на съставяне на акта, съвпадаща и с датата на запознаването му със съдържанието на акта и с датата на връчването му.

Възражението за постановяване на решението при неизяснена фактическа обстановка, свързано с неизясняване на обстоятелството дали д-р П. вече е наказвана за същото нарушение, съдът намира за неоснователно. В жалбата до СРС се твърди че „за същото нарушение от СЗОК ми е наложено административно наказание „глоба““. Видно е и от твърдението в жалбата, че наказанието е наложено от друг административен орган – СЗОК, поради което обективно невъзможно е то да е за същото нарушение, доколкото съгласно чл.117 от Закона за лечебните заведения нарушенията по чл. 115 - 116к се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, определени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор". С оглед на изложеното, не се налага отмяна на решението на СРС и връщането му за ново разглеждане от същия съд, доколкото наказването на жалбоподателката от друг орган и за друго нарушение, не се отразява на законосъобразността на процесното наказателно постановление.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.01.2020 г., постановено по НАХД № 12 377 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.